

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Chorwacja

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 1) – organy publiczne lub inne organy uprawnione do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b), oraz organy publiczne uprawnione do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

Art. 103 lit. a) – część pierwsza

W chorwackim systemie prawnym nie uznaje się wskazanych powyżej dokumentów urzędowych ani porozumień.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 2) – organy administracyjne przyznające pomoc prawną, o której mowa w art. 74 ust. 2

Art. 103 lit. a) – część druga

Organami właściwymi do udzielenia pomocy prawnej zgodnie z art. 74 ust. 2 rozporządzenia są organy administracyjne na szczeblu żupanii i organy administracyjne miasta Zagrzebia.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 1) – sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz sądy i organy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych lub porozumień, o których mowa w art. 66

Art. 36 ust. 1

Sądami właściwymi do wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, są sądy rejonowe (*općinski sudovi*; i.p. *općinski sud*), które wydały orzeczenie, którego dotyczy dane zaświadczenie.

Art. 66

W chorwackim systemie prawnym nie uznaje się wskazanych powyżej dokumentów urzędowych ani porozumień.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 2) – sądy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1 oraz sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, o których mowa w art. 49; jak również sądy i organy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń wydanych na podstawie art. 66 ust. 1, o których mowa w art. 67 ust. 1

Sądami właściwymi do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o których mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1, oraz sądami i organami właściwymi do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, o których mowa w art. 49, są sądy rejonowe, które wydały orzeczenie, którego dotyczy dane zaświadczenie.

Jeżeli chodzi o powiadomienia dotyczące organów właściwych do dokonywania sprostowania dokumentów urzędowych lub porozumień zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1111, **nie mają one zastosowania** w Chorwacji, ponieważ w Chorwacji nie funkcjonują dokumenty urzędowe ani porozumienia i chorwacki system prawny nie uznaje sporządzenia takich dokumentów ani uzgodnienia takich porozumień (zob. powiadomienie dotyczące art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b) i art. 2 ust. 2 pkt 3).

W związku z powyższym w Chorwacji brak jest organów właściwych do dokonywania sprostowania dokumentów urzędowych lub porozumień zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia.

Art. 103 ust. 1 lit. c) – sądy właściwe do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3) i odmowy uznania orzeczenia (art. 40 ust. 2), jak również sądy i organy właściwe do odmowy wykonania, do rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia oraz dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 58 ust. 1, art. 61 ust. 2 i art. 62

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [hr](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

chorwacki

Art. 30 ust. 3

W Chorwacji sądami właściwymi rzeczowo do uznawania orzeczeń wydanych przez sądy zagraniczne są sądy rejonowe [art. 18 ustawy o sądach, Narodne Novine (NN; dziennik urzędowy Republiki Chorwacji) nr 28/13, 33/15, 82/15 i 67/18].

Art. 40 ust. 2

Sądem właściwym miejscowo do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych przez sądy zagraniczne jest sąd, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania strony, przeciwko której wydano orzeczenie, które ma zostać uznane lub wykonane, lub sąd, w którego okręgu orzeczenie musi zostać wykonane. Jeżeli strona, przeciwko której wydano orzeczenie, które ma zostać uznane i wykonane, nie ma miejsca zamieszkania w Chorwacji i jeżeli orzeczenie nie musi zostać wykonane w Chorwacji, wniosek można wnieść do jednego z właściwych rzeczowo sądów na terytorium Chorwacji. Strony mogą zaskarżyć postanowienie w sprawie uznania i wykonania orzeczenia sądu zagranicznego w terminie 15 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Jeżeli w przedmiocie uznania orzeczenia sądu zagranicznego nie wydano żadnego prawomocnego postanowienia, dowolny sąd może rozstrzygnąć kwestię uznania takiego orzeczenia w toku postępowania jako zagadnienie wstępne, ale wyłącznie ze skutkiem dla tego postępowania.

Art. 58 ust. 1

Sądami właściwymi rzeczowo w zakresie odmowy wykonania orzeczeń sądu zagranicznego w Chorwacji są sądy rejonowe (art. 18 ustawy o sądach, NN nr 28/13, 33/15, 82/15 i 67/18).

Art. 61 ust. 2

Sądy okręgowe (*županijski sudovi*; i.p. *županijski sud*) rozpoznają środki zaskarżenia od wszystkich orzeczeń sądów rejonowych w sprawach cywilnych.

Art. 62

Od orzeczenia sądu okręgowego przysługuje środek zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej, którą można wnieść za zgodą Sądu Najwyższego (Vrhovni sud) w przypadku wystąpienia szczególnie istotnej kwestii dotyczącej przepisów prawa materialnego lub procesowego.

Art. 103 ust. 1 lit. d) – organy właściwe w zakresie wykonania, o których mowa w art. 52

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [hr](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej

Sądami właściwymi rzeczowo w zakresie wykonania orzeczeń sądu zagranicznego w Chorwacji są sądy rejonowe (art. 18 ustawy o sądach, NN nr 28/13, 33/15, 82/15 i 67/18).

Art. 103 ust. 1 lit. e) – procedury odwoławcze od orzeczenia rozstrzygającego wnioski o odmowę wykonania orzeczenia, o których mowa w art. 61 i 62

Środkiem zaskarżenia, który przysługuje od postanowienia dotyczącego wniosku o odmowę wykonania, jest apelacja do sądu okręgowego (sądami właściwymi rzeczowo w tym zakresie są sądy okręgowe w Puli, Splicie i Zagrzebiu).

Dopuszczalny jest również nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej.

Art. 103 ust. 1 lit. f) – nazwy i adresy organów centralnych wyznaczonych do pomocy w stosowaniu rozporządzenia w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz sposoby kontaktowania się z nimi. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jeden organ centralny, należy wskazać właściwość miejscową i rzeczową każdego organu centralnego, w sposób zgodny z art. 76

Organem centralnym wyznaczonym do udzielania pomocy w stosowaniu rozporządzenia jest Ministerstwo Pracy, Systemu Emerytalnego, Rodziny i Polityki Społecznej (Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike).

Dane adresowe i kontaktowe organu centralnego:

Ulica grada Vukovara 78

10000 Zagreb, Chorwacja

E-mail: pisarnica@mrosp.hr

Tel.: + 385 1 5557 015, + 385 1 5557 363

Art. 103 ust. 1 lit. g) – w stosownych przypadkach kategorii bliskich krewnych, oprócz rodziców, u których dziecko może zostać umieszczone na terytorium danego państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 82

Zgodnie z art. 82 zgoda właściwego organu chorwackiego nie jest wymagana do umieszczenia dziecka u rodziców lub bliskich krewnych. Do celów art. 82 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2019/1111 za bliskich krewnych uznaje się dziadków, wujostwo/stryjostwo, rodzeństwo rodzone/przyrodnie oraz dzieci rodzeństwa rodzonego/przyrodniego.

Art. 103 ust. 1 lit. h) – języki instytucji Unii Europejskiej inne niż język danego państwa członkowskiego dopuszczone w kontaktach z organami centralnymi, o których mowa w art. 91 ust. 3

Ministerstwo Pracy, Systemu Emerytalnego, Rodziny i Polityki Społecznej, które pełni funkcję chorwackiego organu centralnego, dopuszcza powiadomienia zarówno w języku chorwackim, jak i w języku angielskim na potrzeby komunikacji z organami centralnymi innych państw członkowskich.

Art. 103 ust. 1 lit. i) – języki dopuszczone w przypadku tłumaczeń wniosków i dodatkowych dokumentów przedłożonych na podstawie art. 80, 81 i 82 oraz treści pól tekstu dowolnego zaświadczeń, o której mowa w art. 91 ust. 2

Do wniosku i wszelkich dodatkowych dokumentów należy dołączyć tłumaczenie na język chorwacki będący językiem urzędowym państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek.

Ostatnia aktualizacja: 15/07/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.